

'Ik ben beschaamd om dit te aanhoren'

Outsider Stefaan Nuytten (rechts) kon ook Bart Tommelein, Els Ampe en Egbert Lachaert aan het lachen brengen.

DIETER DUJARDIN

de Tijd 19/02/2020 om 22:40

Outsider Stefaan Nuytten hield de Open VLD-toppers een volkse spiegel voor tijdens het eerste blauwe voorzittersdebat. 'Er is hier duidelijk een vertrouwensbreuk der coryfeën.'

'De slaagkansen van Vivaldi zijn niet bijzonder groot', concludeerde Egbert Lachaert woensdag iets na achten in de Brusselse cultuurtempel KVS. Het eerste blauwe voorzittersdebat was een halfuur bezig en het was vooral over het onderwerp gegaan waar eigenlijk niet over zou worden gepraat: de regeringsvorming. Als iets duidelijk werd, is het dat de botsing van eind vorig jaar over de paars-groene missie van PS-voorzitter Paul Magnette en de rol van Open VLD daarin nog altijd niet verteerd is.

Het was scherpe tong Els Ampe die het vuur aan de lont stak door te stellen dat de partij zich onvoldoende verzet had tegen Magnette. 'Ik heb met de PS samengewerkt: je moet daar keihard tegen zijn.' Uit de discussie bleek dat het Bart Tommelein nog altijd heel hoog zit dat Lachaert de interne discussie aangegrepen heeft om de partij op te delen in zuiveren en onzuiveren. 'Men heeft informatienota's becommentarieerd alsof het bestuursakkoorden waren. Ik zit zozegzegd in het establishment van de partij. Wel, ik heb nooit de vraag gekregen om ja of nee te zeggen tegen een paars-groene regering. In dat stadium waren de gesprekken niet.'

Volgens Lachaert kon hij in november niet anders dan kritiek geven op de onderhandelingen van Magnette. 'Er werden voortdurend teksten gelekt die de verkeerde kant uitgingen. Mijn voltallige fractie vroeg mij te reageren.'

De vierde, onbekende kandidaat, Stefaan Nuytten uit Koksijde, lijkt een kruising tussen Jean-Marie Dedecker en Jean-Pierre Van Rossem. Hij vatte de discussie pijnlijk samen. 'Er is duidelijk een vertrouwensbreuk tussen de partijcoryfeeën: de Kamerfractie tegen de Vlaamse fractie. Maar de mensen maken dat onderscheid niet. Ik ben beschaamd om dit te aanhoren.'

Interessanter werd het toen het over de partij zelf ging. Daarbij bleek uit de commentaren uit de zaal dat het ongenoegen bij de basis over de almacht van de top groot is. Dat soort sentimenten is klassiek bij partijen die in 15 jaar 40 procent van hun kiezers verloren zijn, maar Open VLD spant nu eenmaal de kroon als het gaat om anti-establishmentgevoel.

Als de man met de ervaring en de reputatie van een allesverkoper, werd Tommelein geregeld aangevallen. 'Formuleer nu gewoon eens een idee', haalde Ampe uit. Lachaert pakte Tommelein dan weer op een uitspraak dat Open VLD een one-issuepartij wordt als ze zich op het sociaal-economische concentreert, wat Lachaert wil. 'Als we over alles en nog wat willen praten, worden we de nieuwe CD&V.' Waarop Ampe: 'Zijn we al.'

Tommelein moest zo in de rol kruipen die niet zo dankbaar is na een verkiezingsnederlaag: de partij verdedigen. 'Het sociaal-economische is niet ons probleem. We hebben met de taxshift onze liberale stempel wél gedrukt.'

Na het eerste debat worden de eerder beperkte verschillen tussen de kandidaten duidelijker: Tommelein vindt de corebusiness goed en wil vooral de gangmaker van een beweging zijn. Lachaert wil op het sociaal-economische DNA focussen, Ampe mikt met een pleidooi voor minder staat en minder lasten op de blauwe onderbuik en Nuytten op alles daaronder. 'Als we niet opletten duiken we onder de kiesdrempel die we zelf gemaakt hebben om anderen tegen te houden.'